

V prvních kapitolech jsou stručně shrnuty literární tendence švýcarské německé literatury od sedmdesátých let minulého století po současnost. Ve druhé kapitole jsou uvedena biografická data Gertrud Leutenegger včetně jejího postavení v kontextu švýcarské literatury. Ve třetí kapitole jsou podrobeny analýze tři díla ze tří etap autorčiny tvorby - Vorabend, Acheron, Pomona.

Gertrud Leutenegger vydala v roce 1975 svoji první knihu Vorabend (Předvečer), která čtrnáct let po zavedení hlasovacího práva pro ženy na spolkové úrovni představovala na literární scéně tehdejší doby něco zcela nového. Tento román znamenal protest proti ryze patriarchálnímu myšlení a zřízení společnosti, který souvisel s tehdejší emancipační hnutím žen. Výrazným jeho rysem je společensko-kritický nádech, který byl charakteristický pro tzv. angažovanou literaturu 60. a 70. let. Zde ale nejde o prvotně politické záměry textu, jak to bylo u politicky "osvícených" románů té doby obvyklé. Gertrud Leutenegger, coby vypravěčka v první osobě, formuluje v tomto textu svoji osobní, nítě vzpouru proti stávajícím společenským poměrům. Tento román byl nejen novým i po stránce jazykové, kdy se oprostil od svazujících syntaktických struktur. V předvečer curyšské demonstrace proti válce ve Vietnamu se vypravěčka vydává na pochod městem, jenž se stane podnetem pro vyjádření jejích myšlenek, vzpomínek, rozhořčených protestů a kritiky vůči neduhům hospodářsky rychle se rozvíjející společnosti. V době překotného hospodářského růstu dochází k zastavbě krajiny, k nenávratnému pustošení přírody, ke zvyšování sociálních rozdílů, narůstání lacného konzumního způsobu života. Tyto problémy a mnohé další se prohánějí během chůze curyšskými ulicemi vypravěčce hlavou; jsou vyjádřeny pestrou, pročitelnou poetickým jazykem.